

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 25 maja 2022 r.

DIH-3.707.51.2022.AB

DECYZJA DIH-3/77/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr NU.6.2021 Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 24 lutego 2022 r. (sygnatura: NU.8361.203.2021.MS), na mocy której, na przedsiębiorcę „SPOŁEM” Powszechna Spółdzielnia Spożywców w Bielsku Podlaskim, nałożono karę pieniężną w wysokości 1 200 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r., poz. 178), tj. nieuwidocznienia w miejscu sprzedaży cen jednostkowych towarów oraz nieprawidłowego wyliczenia cen jednostkowych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniu 19 listopada 2022 r. inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, (zwanego dalej: „Podlaskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w (...), należącym do przedsiębiorcy (...) (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą” lub (...)).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) (zwaney dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 3 listopada 2021 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) (zwaney dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”). Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 5 listopada 2021 r.

Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności kierownika sklepu, tj. osoby upoważnionej pisemnie do reprezentowania firmy w trakcie kontroli oraz zastępcy kierownika sklepu.

Inspektorzy prowadząc czynności kontrolne w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen zgodnie z wymaganiami ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju sprawdzili łącznie 300 różnego rodzaju produktów znajdujących się w ofercie handlowej placówki, i ustalili, że przy wszystkich skontrolowanych towarach znajdowały się informacje o wysokości cen,

uwidocznione w sposób jednoznaczny niebudzący wątpliwości, co do ich wysokości oraz w sposób zapewniający ich identyfikację z towarem oferowanym do sprzedaży.

Ponadto w toku kontroli ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj.:

- nie uwidoczniał cen jednostkowych przy 19 rodzajach artykułów oferowanych do sprzedaży, takich jak:
  1. Gąbki do zmywania duże „Stella” 5 szt., w cenie 3,65 zł/op.,
  2. Ręcznik kuchenny „Soft & Easy” 2 szt., w cenie 3,89 zł/op.,
  3. Papier toaletowy „Velvet” 8 szt., w cenie 11,55 zł/op.,
  4. Talerzyki deserowe BIO z pulpy trzciniowej 6 szt., w cenie 3,15 zł/op.,
  5. Szczoteczki do zębów „Colgate” Zig Zag 2 szt., w cenie 8,89 zł/op.,
  6. Szczoteczki do zębów „Oral-B” Maxi Clean 2 szt., w cenie 7,99 zł/op.,
  7. Kapsułki do prania 3 w 1 „Coccolino Kolor” 18 szt., w cenie 24,99 zł/op.,
  8. Kapsułki do prania „Persil Duo Kolor” 30 szt., w cenie 37,59 zł/op.,
  9. Ręcznik papierowy najdłuższy „Regina” 2 szt., w cenie 8,55 zł/op.,
  10. Płatki kosmetyczne „Cleanic” 80 szt., w cenie 3,25 zł/op.,
  11. Płatki kosmetyczne „MW Gama” 120 szt., w cenie 2,99 zł/op.,
  12. Ścierki uniwersalne na rolce „Stella” 40 szt., w cenie 14,99 zł/op.,
  13. Podpaski „Naturella Ultra Maxi” 8 szt., w cenie 4,29 zł/op.,
  14. Olej rzepakowy „Niezbędny” 3 l, w cenie 24,99 zł/op.,
  15. Jaja świeże M „Invest Michel” 15 szt., w cenie 6,99 zł/op.,
  16. Kapsułki do prania „Vizir Kolor” 3 szt., w cenie 4,25 zł/op.,
  17. Bułka wyborowa 300 g, w cenie 2,50 zł/szt.,
  18. Bajgle z sezamem 80 g, w cenie 0,85 zł/szt.,
  19. Ciastka kruche SZANTA 0,5 kg, w cenie 7,69 zł/op.;
- niewłaściwie wyliczył ceny jednostkowe w odniesieniu do 6 produktów, takich jak:
  1. Groszek konserwowy „Pudliszki” 400 g masa netto po odsączeniu 240 g w cenie 3,99 zł/op.; cena jednostkowa podana na wywieszce - 9,98 zł/kg; właściwa cena jednostkowa - 16,63 zł/kg,
  2. Oliwki zielone bez pestek 900 g masa netto po odsączeniu 470 g, w cenie 13,75 zł/op.; cena jednostkowa podana na wywieszce - 15,28 zł/kg; właściwa cena jednostkowa - 29,26 zł/kg,
  3. Brzoskwinie w syropie „VERA” 560 g masa netto po odsączeniu 300 g w cenie 6,49 zł/op.; cena jednostkowa podana na wywieszce - 11,59 zł/kg; właściwa cena jednostkowa - 21,63 zł/kg,
  4. Oliwki zielone bez pestek „Smak” 220 g masa netto po odsączeniu 100 g w cenie 6,69 zł/op.; cena jednostkowa podana na wywieszce - 30,41 zł/kg; właściwa cena jednostkowa - 66,90 zł/kg,
  5. Kukurydza słodka „Dawtona” 400 g masa netto po odsączeniu 220 g w cenie 3,45 zł/op.; cena jednostkowa podana na wywieszce - 8,63 zł/kg; właściwa cena - 15,68 zł/kg,
  6. Kukurydza konserwowa „Gama” 400 g masa netto po odsączeniu zalewy 220g w cenie 2,39 zł/op.; cena jednostkowa podana na wywieszce - 5,98 zł/kg; właściwa cena jednostkowa - 10,86 zł/kg.

Zgodnie z § 6 rozporządzenia Ministra Rozwoju cena jednostkowa pakowanego środka spożywczego w stanie stałym znajdującego się w środku płynnym dotyczy masy netto środka spożywczego po

odsączeniu, oznaczonej na opakowaniu jednostkowym, jeżeli płyn ten lub mieszanka płynów stanowi jedynie dodatek do podstawowego składu tego środka spożywczego. W przypadku, gdy pakowany środek spożywczy był glazurowany, cena jednostkowa jest podawana w odniesieniu do masy netto z wyłączeniem glazury.

W trakcie kontroli inspektorzy wydali żądanie usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Ponadto kierownik sklepu poinformowała, iż na poziomie sklepu nie mają wpływu na informacje zawarte na wywieszkach i zobowiązała się natychmiast powiadomić swoich przełożonych o stwierdzonych w toku kontroli nieprawidłowościach.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 23 listopada 2021 r. (nr akt kontroli: NU.8361.203.2021) oraz w załączonych do materiałów z kontroli wydrukach zdjęć.

Pismem z 23 listopada 2021 r. Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Białymstoku przesłał powyższy protokół przedsiębiorcy (...) z prośbą o podpisanie i odesłanie podpisanego protokołu kontroli. Ponadto w powyższym piśmie organ wskazał na art. 20 ust. 2 z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej”, zgodnie z którym kontrolowany może zgłosić uwagi na piśmie bezpośrednio do protokołu bądź wnieść je na piśmie do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu. Przedsiębiorca jednak nie zgłosił uwag do protokołu kontroli.

Pismem z 3 lutego 2022 r. Podlaski WIIH, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735), (zwanej dalej: „Kpa”), zawiadomił przedsiębiorcę (...), o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu niewypełnienia obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, tj. niewidocznienia w miejscu sprzedaży cen jednostkowych towarów oraz nieprawidłowego wyliczania cen jednostkowych. Jednocześnie poinformowano, że zgodnie z art. 9, 10 oraz 73 § 1 Kpa stronie przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii, odpisów, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w każdym stadium postępowania oraz składania wniosków dowodowych. Ponadto organ zwrócił się o nadesłanie informacji o wielkości obrotów i przychodu, uzyskanych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w roku 2021.

W odpowiedzi na powyższe zawiadomienie przedsiębiorca przekazał informacje wskazujące na wielkość obrotu za dany rok, a jednocześnie wskazał, że błędne oznakowanie towarów, tj. niewidocznienie cen jednostkowych towarów sprzedawanych w opakowaniach zbiorczych oraz niewłaściwe wyliczenie cen jednostkowych w stosunku do masy netto wynikało z błędu ludzkiego. Ponadto (...) wskazała, że jest na etapie dopracowania bazy towarowej w centrali firmy a obróbka 40 000 indeksów spowodowała niezamierzone niedopatrzenie. Jednocześnie strona poinformowała, że wszystkie wskazane błędy w oznakowaniu zostały niezwłocznie poprawione, zaś stwierdzone naruszenia stanowiły nieznaczny odsetek asortymentu podlegającego sprzedaży.

W dniu 24 lutego 2021 r. Podlaski WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach decyzję nr NU.6.2021 (sygnatura NU.8361.203.2021.MS), na mocy której nałożył na przedsiębiorcę (...), karę pieniężną w wysokości 1 200 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, tj. niewidocznienia w miejscu sprzedaży cen jednostkowych towarów oraz nieprawidłowego wyliczania cen jednostkowych. Decyzja została doręczona stronie w dniu 28 lutego 2022 r.

W dniu 25 marca 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Podlaskiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji. Strona zarzuciła decyzji naruszenie:

- 1) przepisów prawa materialnego, w tym:
  - art. 6 ust. 1 ustawy o cenach w zw. z art. 6 ust. 3 oraz art. 4 ust. 1 ww. ustawy,
  - art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanym konsumentom (Dz.Urz.UE.L 1998 Nr 80, str. 27),

poprzez błędne ich zastosowanie, skutkujące wymierzeniem kary pieniężnej w wysokości aż 1 200 zł z tytułu niewypełnienia obowiązku wskazanego w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, polegającego na nieuwidocznieniu w miejscu sprzedaży cen jednostkowych towarów oraz nieprawidłowego wyliczenia cen jednostkowych – w sklepie (...), w sytuacji znikomego naruszenia obowiązków kontrolowanego;

- 2) przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, w tym:
  - art. 8 § 1 Kpa poprzez naruszenie zasady proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania w zw. z art. 8 dyrektywy 98/6/WE,
  - art. 7, 7a, 8 i 77 Kpa,

poprzez wymierzenie kary pieniężnej w rażącej wysokości nie adekwatnej do stwierdzonego uchybienia, biorąc pod uwagę stan faktyczny sprawy, w tym znikomy stopień naruszenia, w znacznej części nie wynikający z zawinienia strony kontrolowanej.

Strona w odwołaniu wniosła o:

- 1) uchylenie zaskarżonej decyzji Podlaskiego WIIH nr NU.6.2021 z 24 lutego 2022 r. w całości i odstąpienie od obciążania odwołującej karą finansową; ewentualnie
- 2) zamianę zaskarżonej decyzji poprzez wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 100 zł;
- 3) wstrzymanie wykonania decyzji I instancji do dnia rozpoznania odwołania przez organ wyższego rzędu.

Pismem z dnia 31 marca 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia

Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolicie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Natomiast zgodnie z § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Rozwoju cena jednostkowa uwidoczniiona przy towarze na wywieszce lub w innej formie dostępnej dla kupującego powinna dotyczyć ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

Natomiast § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia stanowi, iż w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Wyłączenia w tym zakresie zawarte są w § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju i tym samym wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy Prawo farmaceutyczne.

W myśl § 6 (zdanie pierwsze) rozporządzenia cena jednostkowa pakowanego środka spożywczego w stanie stałym znajdującego się w środku płynnym dotyczy masy netto środka spożywczego po odsączeniu, oznaczonej na opakowaniu jednostkowym, jeżeli płyn ten lub mieszanka płynów stanowi jedynie dodatek do podstawowego składu tego środka spożywczego.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę (...), od decyzji nr NU.6.2021 Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 24 lutego 2022 r. (sygnatura: NU.8361.203.2021.MS), na mocy której na ww. na przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 1 200 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście złotych)

z tytułu niewykonania obowiązku, wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj. niewidocznienia w miejscu sprzedaży cen jednostkowych towarów (19 partii) oraz nieprawidłowego wyliczania cen jednostkowych (6 partii).

Strona w odwołaniu zarzuciła naruszenie:

1) przepisów prawa materialnego, w tym:

- art. 6 ust. 1 ustawy o cenach w zw. z art. 6 ust. 3 oraz art. 4 ust. 1 ww. ustawy,
- art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanym konsumentom (Dz.Urz.UE.L 1998 Nr 80, str. 27),

poprzez błędne ich zastosowanie, skutkujące wymierzeniem kary pieniężnej w wysokości aż 1 200 zł z tytułu niewypełnienia obowiązku wskazanego w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, polegającego na niewidocznieniu w miejscu sprzedaży cen jednostkowych towarów oraz nieprawidłowego wyliczenia cen jednostkowych – w sklepie (...), w sytuacji znikomego naruszenia obowiązków kontrolowanego;

2) przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, w tym:

- art. 8 § 1 Kpa poprzez naruszenie zasady proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania w zw. z art. 8 dyrektywy 98/6/WE,
- art. 7, 7a, 8 i 77 Kpa,.

poprzez wymierzenie kary pieniężnej w rażącej wysokości nie adekwatnej do stwierdzonego uchybienia, biorąc pod uwagę stan faktyczny sprawy, w tym znikomy stopień naruszenia, w znacznej części nie wynikający z zawinienia strony kontrolowanej.

Odwołujący wskazuje, że stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości dotyczące braku cen jednostkowych oraz niewłaściwego wyliczania cen jednostkowych wynikały z błędu ludzkiego, a niedopatrzenie spowodowane zostało przez konieczność dopracowania bazy towarowej w centrali firmy i obróbki około 40 000 indeksów produktów. Poza tym strona wskazuje na problemy kadrowe spowodowane sytuacją epidemiologiczną oraz poinformowała, że wskazane błędy w oznakowaniu zostały niezwłocznie poprawione. Strona wskazała również, że towary z niewłaściwym oznakowaniem stanowią jedynie 0,47% sprzedaży detalicznej sklepu. Mając na uwadze powyższe, a w szczególności znikomy stopień zawinienia, jak też nie powodujący w praktyce jakichkolwiek negatywnych konsekwencji dla klientów – konsumentów przedmiotowej placówki w świetle wskazanych przepisów prawa, w tym wskazany w ich treści walor proporcjonalności, strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji Podlaskiego WIIH nr NU.6.2021 z 24 lutego 2022 r. w całości i odstąpienie od obciążania odwołującej karą finansową; ewentualnie zmianę zaskarżonej decyzji poprzez wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 100 zł. Ponadto strona odniosła się do trudnej sytuacji finansowej, z uwagi na wzrost kosztów działalności przedsiębiorstw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podkreśla, że skarżący nie podważa ustaleń kontroli, a wskazuje na niewielką ilość wyrobów w stosunku, do której stwierdzono brak cen jednostkowych czy nieprawidłowo wyliczone ceny jednostkowe oraz, że stwierdzone nieprawidłowości były wynikiem ludzkiego błędu.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 23 listopada 2021 r. (nr akt kontroli NU.8361.203.2021), nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju. Stan faktyczny ustalony i opisany w protokole kontroli i załącznikach do protokołu, nie budzi żadnych

wątpliwości organu drugiej instancji. Jak wynika z akt sprawy, towary w kontrolowanej placówce nie były oznaczone ceną jednostkową, lub cena jednostkowa nie była wyliczona w sposób prawidłowy. Badaniem objęto 300 partii towarów, kwestionując ponad 8% z nich, z uwagi na nieuwidocznienie cen jednostkowych 19 partii oraz 6 partii z uwagi na nieprawidłowo wyliczoną cenę jednostkową. Tym samym powyższe ustalone nieprawidłowości dały podstawę do nałożenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia art. 6 ust. 1 ustawy o cenach w zw. z art. 6 ust. 3 oraz art. 4 ust. 1 ww. ustawy, jak również art. 8 dyrektywy 98/6/WE Prezes UOKiK stwierdza, iż są one niezasadne.

Ustosunkowując się do zarzutu naruszenia art. 8 dyrektywy 96/6/WE, Prezes UOKiK informuje, że dyrektywy (UE) w przeciwieństwie do rozporządzeń i decyzji (UE) nie stanowią źródła prawa powszechnie obowiązującego, nie są stosowane bezpośrednio i muszą być włączane przez kraje wspólnoty do ich ustawodawstw.

Ustawa o informowaniu o cenach towarów i usług stanowi implementację do polskiego systemu prawnego dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. WE L 80 z 04.07.1998). Przywołany przez stronę art. 8 tej dyrektywy w ust. 1 nakłada na państwa członkowskie obowiązek ustanowienia przepisów dotyczących kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Ponieważ ustawa stanowi implementację powyższej dyrektywy, także kary w prawie krajowym, zgodnie z zaleceniami z niej wynikającymi, powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Według Prezesa UOKiK taka jest kara nałożona przez Podlaskiego WIIH na stronę, decyzją z 24 lutego 2022 r., której wysokość ustalona została na podstawie kryteriów wskazanych w art. 6 ust. 3 ustawy.

Zgromadzone w toku kontroli materiały w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, wykazują że w powyższej sprawie bezspornie udowodnione zostało, że strona nie wypełniła ciążącego na niej wynikającego z art. 4 ust. 1 obowiązku uwidocznienia cen jednostkowych. Tym samym na Podlaskim WIIH ciążył obowiązek przeprowadzenia postępowania w tym zakresie i wydania decyzji administracyjnej.

Należy pamiętać, że celem nałożenia kary przewidzianej w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach jest zniechęcenie strony do dalszych naruszeń oraz zrealizowanie zasady, że naruszenie przepisów z zakresu uwidaczniania cen nie może się opłacać. Przejrzyste funkcjonowanie rynku oraz prawidłowa informacja mają przyczynić się do poprawy ochrony konsumenta oraz zdrowej konkurencji między przedsiębiorstwami i produktami (motyw 1 dyrektywy 98/6/WE).

Prezes UOKiK za bezprzedmiotowy uznaje również wskazany w odwołaniu zarzut naruszenia przepisów art. 7, 7a, 8 i 77 Kpa poprzez wymierzenie kary pieniężnej w rażącej wysokości nie adekwatnej do stwierdzonego uchybienia, biorąc pod uwagę stan faktyczny sprawy, w tym znikomy stopień naruszenia, w znacznej części nie wynikający z zawinięcia strony kontrolowanej.

Postępowanie administracyjne prowadzone przez Podlaskiego WIIH zakończone wydaniem decyzji z 24 lutego 2022 r. wszczęte zostało w związku z ustaleniami kontroli przeprowadzonej w dniu 19 listopada 2021 r. w sklepie (...), należącym do (...). Podczas sprawdzania przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen na 300 sprawdzonych produktów, zakwestionowano 19

partii z uwagi na brak ceny jednostkowej i 6 partii, które miały nieprawidłowo wyliczone ceny jednostkowe. Ustalenia te zawarte zostały w protokole kontroli NU.8361.203.2021 do którego kontrolowany nie wniósł uwag. W aktach kontroli znajdują się również zdjęcia etykiet, z których bezpośrednio wynikają stwierdzone nieprawidłowości.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż w przedmiotowej sprawie Podlaski WIIH wydając zaskarżoną decyzję oparł się na spójnym materiale dowodowym (protokół kontroli z załącznikami), na podstawie którego bezspornie organ stwierdził, iż strona prowadząc sprzedaż detaliczną towarów w sklepie (...) nie dopełniła wynikającego z art. 4 ust. 1 obowiązku dla 25 oferowanych tam produktów.

Prezes UOKiK odnosząc się do argumentów strony wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny czy ceny jednostkowej towaru jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) kontrolowanego przedsiębiorcy, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym, Prezes UOKiK uznaje, iż Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 1 200 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni informacji o cenach jednostkowych poddanych ocenie towarów lub wprowadzeni w błąd z uwagi na niewłaściwe wyliczenie cen jednostkowych (zakwestionowano uwidacznianie i wyliczanie cen jednostkowych ok 8 proc. skontrolowanych wyrobów). Podkreślić należy, że cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych, o odmiennych cechach co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego, itp. Brak uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującemu porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych, o innej masie, objętości czy długości, a przez to utrudnia kupującemu dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie. Mając na uwadze powyższe, przychód przedsiębiorcy oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a mianowicie, że niniejsza kontrola była pierwszą w zakresie realizacji obowiązków wynikających z przepisów ustawy o cenach, więc nie toczyło się dotąd żadne postępowanie w przedmiocie naruszenia przepisów ww. ustawy, kara w wysokości 1 200 zł (słownie: tysiąc dwieście złotych) jest karą optymalną.

Podobnie jak Podlaski WIIH, organ drugiej instancji wskazuje, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że

musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen jednostkowych.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Podkreślić należy, że w trakcie kontroli ustalono, iż w przypadku 19 skontrolowanych produktów konsumenci byli pozbawieni odpowiednich informacji o ich cenie jednostkowej oraz w przypadku 6 cena jednostkowa została niewłaściwie wyliczona (na 300 wszystkich skontrolowanych wyrobów). Stąd też wagi naruszenia nie można uznać za znikomą. Należy w tym miejscu również dodać, że strona została poinformowana o zbliżającej się kontroli i jej zakresie, w Zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli nr NU.8361.1.124.2021 z 3 listopada 2021 r., doręczonym 5 listopada 2021 r. zawierającym przedmiotowy zakres kontroli. Kontrola rozpoczęła się po dwóch tygodniach, a więc przedsiębiorca miał wystarczająco dużo czasu aby się do niej przygotować i uzupełnić brakujące ceny jednostkowe lub poprawić istniejące, jednak - jak dowodzą wyniki kontroli – nie podjął działań, mających na celu wyeliminowanie ewentualnych uchybień jeszcze przed kontrolą.

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Nawet gdyby uznać za spełnioną przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia - strona w odwołaniu wskazała, że poprawiła błędy i uzupełniła ceny jednostkowe, przesyłając dowody w postaci etykiet – to należy wskazać, że te przesłanki muszą jednak być spełnione łącznie, w związku z powyższym organ drugiej instancji również stwierdza, iż nie ma podstaw do zastosowania tego przepisu i do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym wymagane prawem przesłanki nie zostały spełnione i nie występują podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Niezależnie od powyższego organ drugiej instancji informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym przez Podlaskiego WIIH wymiarze.

Jednocześnie Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem

wskazany w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Odnosząc się do wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji, Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z art. 130 § 2 Kpa wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

(...)